

**CONGRESUL AL XIV-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,
IMPRESIONANTĂ MANIFESTARE A ÎNTREGULUI POPOR DE A CONTINUA
MAREAȚA OPERĂ DE CONSTRUCTIE SOCIALISTĂ, STRÎNS UNIT ÎN JURUL
PARTIDULUI, AL SECRETARULUI SĂU GENERAL,
TOVARAŞUL NICOLAE CEAUȘESCU**

Prolorari în toate tările. Unifică!

orizont 48

SĂPTAMANAL SOCIAL POLITIC ȘI LITERAR ARTISTIC EDITAT DE UNIUNEA SCRITORILOR DIN R.S.R. ȘI COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURA ȘI EDUCAȚIE SOCIALISTA TIMIȘ

NR. 48 (1187) 1 DECEMBRIE 1989 • SERIE NOUĂ, ANUL XL • 8 PAG., 3 LEI

CUVÂNTAREA TOVARAŞULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la încheierea Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român

Stimati tovarăși.

Congresul al XIV-lea se închide prin adoptarea, în unanimitate și în depinătură, a tuturor hotărârilor, a Programului Directivă privind dezvoltarea economico-socială a patriei noastre în cincinalul al 9-lea și, în perspective, pînă în anii 2000-2010, care completează în mod înțins proiectul de modernizare și dezvoltare a societății socialistice multilateral dezvoltate și înaintare fermă a României spre înaltele piscuri ale civilizației comuniste. (Urăzi și aplauze puternice: se scandeză indelung „Ceausescu — P.C.R.!", „Ceausescu, eroism — România, comunitate!", etc.)

La dezbatere — în plen și în secțiuni sau huiu cuvîntul 554 de delegați din toate județele și din Capitala patriei, precum și din toate sectoarele și ramurile de activitate, care au aderat, în spirit critice și ascuțite, dezbaterea de la Congres, s-a votat hotărârea organizatorilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor, de a înfăptui neabătut hotărîrile ce vor fi adoptate de Congres. (Aplauze puternice, prelungite; se scandeză „Ceausescu — P.C.R.!", „Ceausescu, eroism — România, comunitate!", etc.).

As dori să menționez, cu multă satisfacție, și vînd înalt îmăd al discursului și politic, și ideologic, și din punct de vedere științific — demonstrând creșterea puternică a nivelului general al partidului, al clasei muncitoare, al întregii noastre națiuni, consemnată în politica partidului care constituie forta partidului, a națiunii noastre socialeiste. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandeză „Ceausescu — P.C.R.!", „Ceausescu, eroism — România, comunitate!", etc.).

Cred că veți fi de acord cu mine că subliniem că la Congres nu vorbit securității, comentă știință, dar au vorbit și muncitori, și tărani, și acți-

se un salut revoluționar participanților la Congres, tuturor comuniștilor, muncitorilor, tărănumi, intelectualilor, întregii națiuni. În continuare, în cadrul lucrărilor, tovarășul Manea

nesc, cel mai iubit și devotat fiu al patriei noastre. În continuare, au fost alese, în unanimitate, organele de lucru ale Congresului: Prezidiul, Comisia de validare și Secretariatul

Congresul marilor victorii socialiste, al adevăratei suveranități și independențe a României

Mănușescu, exprimînd dorința arătoare, unanimă a delegaților, a propus ca președinte al Congresului pe tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, marele erou al socialismului român-

S-a adoptat, de acord cu ordinarea de zi a Congresului, care a cuprins: deschiderea și închiderea la stadiul actual al societății socialeiste românești, la activitatea Comitetului Central

vîrstii din diferite domenii și, să vă spun drept — nu vreau să supăr pe nimeni — dar am remarcat un înalt nivel de pregătire și de inteligență la cooperativă noastră, la muncitorii noștri, care nu numai că să producă, dar au și un nivel de cunoaștere și de inteligență înalte, cunoaștere tehnice și culturale, demonstrează aproapele nivelului de dezvoltare între categoriile sociale din patria noastră și din rîndul ferm spre creaarea unui popor modern, unit, solidar, înțelept și nu cunoaște altă schimbă și tehnică în toate domeniile de activitate. Aceasta este, poate, cel mai mare succes pe care l-a realizat la construcția socialismului în România — omul nou! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandeză în delung „Ceausescu — se securitate și independență!", „Ceausescu — prelungire!").

Lucrările Congresului al XIV-lea, mărele forum democratic al comuniștilor, au reprezentat cea mai largă dezbatere democratică asupra tuturor problemelor privind studiul actual și perspectivele dezvoltării României. Prin urmare lucrările odată cu încheierea Congresului al XIV-lea, se încheie, de fapt, și dezbatările generale din partid și din întregul popor, care au demonstrat unitatea și unităția de persană a națiunii românești în inițiativa sau conducere partidului, pe calea socialismului și comunișmului, la întăriri independentă și suveranitate României! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandeză „Ceausescu — crucea lui Iisus!", „Ceausescu — se securitate și independență!", etc.).

Așadar în vedere toate aceste largi dezbateri democratice, se poate afirma, cu deplin temei, că hotărîrile adoptate, în unanimitate, de marele forum al comuniștilor români, reprezintă frțelele cinea și vorbind întregul partid, a

(Continuare în pag. 2)

Intr Congresele al XIII-lea și al XIV-lea, la rezolvarea Programului Directivă de dezvoltare economico-socială în cincinalul al 9-lea și în perioada pînă în anul 2000-2010, în vederea îndeplinirii neabătute a Programului de făurire a societății socialești multilaterale și integrante, România spore comunitatea. Raportul Comisiei Centrale de Revizie a Proiectul Programului Directivă cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1991-1995 și orientările de dezvoltare a României în perioada 1996-2000, înscrise în raportul Comisiei Centrale de Revizie, se scandeză general al Partidului Comunist Român, al Comitetului Central al partidului și a Comisiei Centrale de Revizie.

De la tribuna mareului Forum al comuniștilor, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** a prezentat Raportul, care, transmis la radio, și televiziune,

(Continuare în pag. 8)

CUVÎNTAREA TOVARAŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. 1)

Intregului nostru popor, care acționează ca un tot unic pentru ridicarea României pe culmi tot mai înalte de progres, civilizație și bunăstare a întregii națiuni. (Aplauze și urale puternice; se scandăză indelung: „Ceașceausă și poporul, România — Viitorul!“).

Stimați tovarăși,
Concluzia generală din toate dezba-

Concluzia generală este că terile care au avut loc, inclusiv din Congres, este aceea că am străbătut cu succes un drum lung de luptă și munca și am ajuns la un înalt nivel de dezvoltare economico-socială. Am infăptuit cu succes pe pământul străbun al patriei noastre socialismul — visul întregii noastre nații! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandă de asemenea: „Ceausescu — P.C.R.!”, „Ceaușescu!”, „Ceaușescu!”).

„Ceaușescu și poporul !“).

In istoria milenară a poporului nostru avem multe, multe victorii, care demonstrează forță, vitalitate și hotărîre întregului popor de a-și asigura întotdeauna viață, libertatea, independența. Dar, putem afirma că niciodată pînă acum poporul nostru nu a cunoscut o asemenea înfrângere victorie ca faurirea socialismului pînă la străvechi al patriei. (Aplauze puternice, urale și ovații, se scandă într-o lăzitățe remarcabilă).

Jung : „Ceausescu, eroism — Romania — Comunism !“).

Sub conducerea gloriosului nostru partid comunist, întregul popor, în strînsă unitate, a făurit în numai cîteva decenii un vîitor de aur României, pe care înalținătorii noștri îl veau de prin secole, demonstrînd că un popor liber, stăpân pe destinele sale, poate lichida înapoarea de secole într-un temp scurt și să-și ascundă viață demnă, liberă și fericioasă de bu-naștere! (Apelauze și urale puternice, prelungite, se semnificau indelung: „Cea ceașcă și poporul”¹⁴, „Cea ceașcă să trăiască, România să înflorească”¹⁵).

I-a revenit partidului nostru să numește marea cinstire de la înălția noastră — teatru națională reprezentată în lăcașul patriei omenești reprezentă minunea patriei noastre pe cele mai înalte trepte de progres și civilizație, Ideinependință și astfel angajamentul revoluționar, în viață nouării, de a-l conduce spre o viață nouă, în deplină libertate și independență! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandăza „Ceașceas — P.C.R.!”). „Vom suna și vom lupta, tara o vom înălța”!).

Este necesar ca, și acum, la încheierea lucrărilor marelui nostru forum de democrație, să subliniem cu întreagă trezire rolul clasei muncitoare — clasa cea mai înaintată a societății —, căreia istoria l-a dat misiunea de a lichida vechea orănduire, de a asigura ridicarea omenirii la nouă civilizație. Să clasa muncitoare românescă și îndeplinească și își îndeplinească cu cinste această misiune istorică! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandăza

Doresc să subliniez, de aceeași rotonditate și cu aceeași intenție, că ceea ce este atât de lungul multor secole să constituie principala forță a societății noastre și a unui grup luptelor pentru formarea națiunii și pentru integrarea ei în comunitatea națiunilor, este că români sunt o națiune socială, puternică și a demonstrat înaltele României, asigurând o dezvoltare socială superioră, de înaltă productivitate, și realizând cea mai mare producție agricolă din Europa. Cineva să spere că patruzește în alianță cu clasăria minoritătoare, și să înramenească și a demonstrat forță și capacitatea de a asigura mersul ferm înainte spre socialism.

(Apelație și urare prelungită: se scandă la undință „Ceausescu și poporul!“).

De asemenea, este necesar să subliniem rolul important al inteligențialității. De atâtpe, în multe momente grele din istorie, cei frai înaintașii oameni din rândul inteligențialilor, nu numai că au luptat pentru cultură și pentru ridicarea științei, dar atunci cînd a fost nevoie au lăsat, ca să spunem, stiloul sau condeul — cum era pe vremuri — la o parte, au pus mină pe armă pentru independența României, pentru a asigura viața în libertate a poporului nostru. (Aplauze și urări puternice; se scandărează îndelung)

In anii sociali, intelectualitatea, si ideosebi intelectualitatea tehnica, a cunoscut o puternica dezvoltare si a avut, in toate domeniile, un rol hotarator in progresul stiintei, invatamantului, culturii, in toate regiurile socialiste din patria noastra. Impresia cu clasa mancatoare, cu farandile in intelectualitatea romaneasca, cu rol de impunator hotaratoare in dezvoltarea parunei noastre, in victoria socialismului si comunismului in Romania. (Aplauze si urale puterice: se scandaza indeletin: „Ceausescu si popor!”, „Ceausescu - eroism, Romania - comunism!”).

Stăfni tovarăș!
În depină unanimitate, Congresul a adoptat Programul partidului de dezvoltare a patriei noastre în următorii 10–20 de ani. Aven un program mulțumitor, de largă perspectivă, care să sporească puterea României, să crească sprijinul luminoaselor, să aducă un nivel ridicat de dezvoltare a industriei agricole, a tuturor sectoarelor de activitate. Într-o lîmdă, odată cu aceasta, într-o nouă etapă, suntem invitați să dezvoltăm cunoștințele și să realizăm obiectivele stării fundamentale. Îl reprezentă înțâmpinarea pînă în anii 2000 a Programului de fâurire a societății socialeiste multilateral dezvoltate și realizare de proiecte culturale pentru a trece la începuturile modernității. Pentru a face asta, trebuie să sprijinim economia și să apluzem puterile; se scandeză inclusiv indelung: «Ceașescus să trăiască, România să înflorească!».

În următorul cincină, și în ani pînă în 2000–2010, România va deveni o țară cu un nivel înalt și stîlnește, cu un investitor care să asigure crearea unor locuri de muncă și a tehnologiilor avansate, cu o înaltă calitate a populației românești. Socialiștii săi vor trece spre o ideologie superioară, spre comunism, pe baza celor mai noi cunoștințe ale științei și tehnicii, ale cunoșterii legilor dezvoltării generală a omului. (Urales) și aplažeze puterice, prelungite; se scandăza îndefinibil: „Ceausescu, croșat, România, comunism!“ „Ceausescu și poporul!“

Este necesar să acționăm în totdeauna în spiritul hotărîrilor pe care le-am

dă adoptat în deplină unanimitate, în vedere perfeclionării continue a întregii activități de conducere și planificare. În raport cu ceea ce s-a întâmplat în ultimii ani și cu cunoșterea umană să aplicăm, în toate domeniile și cu toată fermitate, autodeconducerea, autostemeția, autonțința arăe, fațănd că se poate atinge la nivelul economic, sociale și teritoriale să-și desfășoare activitățile cu rezultate maxime, cu eficiență și rentabilitate maximă — accesă la constitutivă o necesitate obiectivă și prezentă adesea chiar ca un factor de rezistență împotriva poporului și prietenilor poporului (Uralce, apărând puterile, prelungește; se scandăzi înălgând „Cinească și noroi!“).

In spiritul hotărîrilor adoptate, să acționăm cu toată fermitatea pentru dezvoltarea societății noastre, a proprietății întregului popor și a proprietății cooperatelor - baza făuririi cu succes a societății socialeiste multilateral dezvoltate și a comunismului, garanție sigură a bunăstării și viitorului fericit al întregului popor. (Aplauze)

Aşa cum am dezbatut în Congres, să perfectionăm și să dezvoltăm tot mai mult formele de organizare și activitate partid-revoluționară în toate dimensiunile de activitate, pornind de la faptul că socialismul nu se poate realiza decit pe baza unei largi, foarte largi democratice, care să asigure participarea tuturor claselor sociale a încrengăturii poporului, la condusă de comitetul tuturor claselor de activitate. Socialismul înseamnă acea democrazie în care poporul este adevaratul ţărănit al propriului său viitor, al comunismului, al libertății și independenței sale! [Apăratul urmări paternice prelungire; se scandau halejel „Ceaușene și poști”!..]

Programul minunat pe care l-am adoptat asigură creșterea continuă a nivelului de trai, material și spiritual, al întregului popor. Toate organizațiile noastre sunt în acord cu acest program munitorios: de jos până sus și de sus pînă jos – întregul nostru partid trebuie să consideră întotdeauna ca sarcină centrală – odată cu dezvoltarea generală a patriei noastre, rezultă continuă a bucurării poporului. Să punem un exemplu în ceea ce să aducem bunăstările noastre cele mai bune condiții.

In întreaga noastră activitate trebuie să acționăm cu întreagă răspundere, să asigurăm creșterea continuă a numărului conducerii la partidul în toate domeniile, a forței și unității sale. Să asigurăm întărirea de granit a forței noastre, a poporului să garanteze în permanență forța și unitatea forței socialiste și comunismului, să înțină fermătatea și patrie, noastră, pe calea progresului, a întăririi independenței și suveranității României (Urile și aplauze puternice, prelungite sau scandălate, aplauze, „Ceaușescu – P.C.R. !”, „Ceaușescu și poporul !“).

doreas, încă o dată, să mulțumesc tuturor partidelor și organizațiilor care au trimis reprezentanți lor la lucrările Congresului nostru!

Considerăm aceasta ca o expresie a relațiilor de prietenie și solidaritate, în cadrul cărora de la începutul său în luptă împotriva politicii imperialiste, în lupta pentru dezarmare și pace, pentru o nouă ordine economică, pentru progresul economico-social și independentă tuturor națiunilor lumii.

In toate acestea, vedem importanța realizării unor acorduri și unele prevederi, cum sunt: aliații, a recunoaște și înfrințările pe care le-am avut încă din multe delegații — considerăm această ca o necesitate pentru toate partidele.

prezentindeni. În unitate și colaborare a constat, întodeauna, constă și astăzi și va consta și în viitor puterea uriașă a forțelor progresiste și antiimperialiste. Poporalele unite pot impune o politică nouă, democratică, de adeverată egalitate între toate națiunile, pot asigura pacea pe planetă noastră! (Aplauze puternice, precumprințe).

La Incheierea Congreselor din 1948 și 1952, la adunările comuniste, la numele tuturor participantilor la Congres, adesea, clasei muncitoare, tăranim, intelectualiști, înregulii nostru popor chemarea de a acționa întotdeauna în depină unitate pentru asigurarea ridicării României spre mai înalte culmi de progres și civilizație. Să devenim o națiune modernă, să cunoaștem cu sfacătoare natiunile noastre de-a lungul istoriei sale indelungată... — că poporul, oamenii muncii, construcțorii socialismului sănătos reprezintă factorul hotărâtor al victoriei socialiste își. Pentru a se ajunge astfel la trumful socialistic în România, să ne construim viitorul său cum îl dor este în comunism, în depină independență! (Apauze puternice și urale; se scandă: „Ceaușescu și popor!”, „Vom meni și vom lupta, precum o vîmă apără!”).

Sfântul tovarăș.
Congresul a aprobat, în depință unanimitate, politica externă și orientările viitoare ale activității internaționale a partidului și poporului nostru. Dorești să asiguri, de la această înaltă tribună, întregul popor, că și în viitor vom acționa cu întreagă răspundere – în interesul poporului nostru, al tuturor popoarelor – pentru dezarmare și, în primul rînd, pentru dezarmare nucleară, pentru o lume a păcii și colaborări egale între toate națiunile! (Applauze urătoare, prelungite; se scandă urale puternice).

dează inclinare „Ceașcesen — pace !“).
Sămătu tovarăși,
Cunoșteți compoziția nouului Comitet Central al partidului format din 467 de comuniști, a organelor sale. Ceașcesen a dor să sublinieze este faptul că, pentru prima dată, în Comitetul Central sunt prezenți un mare număr de muncitori, târani și intelectuali care lucrează direct în producție, ceea ce face fără nici o îndoială, va accentua caracterul revoluționar, caracterul de munca și luptă, al Comitetului nostru Central. (Aplauze puternice, prelungite).

In numele Consiliului Central nou ales, doresc să mulțumesc Congresului, tuturor delegaților și pentru încredereți de către cărora am fost aleși la un nou Consiliu Central, să lucrez în ssa fel incit să asigure împărtășirea în cale mai bună condițiilor a Programului-Declinativ, a tuturor hotărârilor, în vedea înaintării ferme a patriei noastre spre realizarea obiectivelor revoluției (Aparatul public).

În mod deschis, să dorim să mulțumesc Congresului, întregului partid și în regulii popor pentru alegera mea în înaltă funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. (Apelație specială și urmări puternice și sprijin deosebit de la Comitetul P.C.R.)

Care nu este o răbdare. Pentru

„Cetățenii români sunt români și în inflorescere!”, spunea Traian Băsescu într-o adunare de la Chișinău în octombrie 2006 de la începutul mandatului său ca președinte al României.

nice, prelungite; se scăzădeau
„Ceausescu să trăiască, România să-n-
florescă!“¹

Am considerat întoadeaună și con-
sider că funcția de secretar general sau
orice funcție de conducere, de activist
al partidului, nu este onoșnică, ci este
o muncă de răspunsare — și cere destina-
reapte tuturor să acționeze în astfel de
incăsi să demonstreze, prin fapte, primele
activități de zi cu zi, încrederea ce
se acordă. În acest spirit am acționat
și în trecut, și voi acționa și în viitor.

Nu este ușor, tovarăși, să fie secretean-

CUVIȚAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

construiscă, cu adevărat, socialismul și comunismul! Este un lucru greu, dar este și răspundere de cîntre și — vă asigur, asigur partidul și poporul că voi fi cîtva din cîteva mărturii ale toate forțele mese intereseelor socialismului și comunismului, cauzei poporului, a independenței și suveranității României. (Urle și aplauze puternice, prezentate în sărbătoare se scandăză indelung: „Ceausescu — România, stima noastră și ministră”!).

În încheierea lucrărilor marșului nostru forum democratic și dorii să adresez mulțumitor tuturor delegaților și invitaților săi de la înăuntru răspunderile care l-au desemnat în cîteva zile în crâncienii Congresului, în adoptarea în deplină unanimitate și unitate, a Programului-Direcțiva și a hotărârilor privind dezvoltarea României, îndeplinindu-să, fiecare, în mod constincțios, răspunderile și mandatul încredințat de

comuniști și de întregul popor. Considera aceasta ca o doavă a înalțutului să sublinieze încă o dată — nivel teoretic, politic, ideologic al Congresului nostru, care în cîteva luni și trece cu totă fermețe și cu toată forță, la realizarea în viață a ceea ce am hotărât. (Apela și urale prelungite; se scandăză indelung: „România a aleș: Socialism, pace, progres!”). „Vom munca și vom lupta, să răsucim lăta!”).

Nu este un lucru ușor să se obțină hotărâri juste. Aceasta cere muncă, cere integrație legilor obiective, cunoaștere realităților și forței societății noastre. Dar, orici de justă ar fi hotărârile, trebuie să le respectăm. Pentru că ești primul viata este nevoie să acționăm, în toate domeniile, să întreprindem răspundere pentru realizarea lor. Am convingeră că toți delegații, tote organele și organizațiile de partid, consiliile oamenilor muncii, adunările ge-

nerale, toți oamenii muncii, fără deschidere de naționalitate, întregul nostru popor, în deplină unitate, va asigura înfăptuirea în viață a hotărârilor Congresului al XIV-lea, că nu vom preda în lăsată la 50+ a evoluare a revoluției noastre, să nu lăsăm gălăgătonii să depărtească în cele mai bune condiții de-al de-al 9-lea cincinal. (Urle și aplauze prelungite; se scandăză indelung: „Ceausescu și poporul!”). „Vom munca și vom lupta, să răsucim lăta!”).

Cu această convingere și încredere, vă adresez tuturor, înțelepturi, partid, întregului popor, cele mai bune urări de noi și noi împliniri, de realizări beneficiale, în privința creșterii productivității muncii, calității și eficienței.

In amplu și complexul proces al trecerii de la dezvoltarea extensivă la cea intensivă s-a acordat o importanță

Declar încheie lucrările Congresului al XIV-lea al partidului — Congresul marilor victori care deschide o lucea înaintări ferme spre realizarea societății sociale multilateral dezvoltate, spre comunism, spre bunăstare și felicere, pentru un viitor noustră! (Apela și urale puternice prelungite; se scandăză indelung: „Ceausescu — P.C.R.!”). „Ceausescu și poporul!”). „Sistemul noastră și ministră — Ceausescu, România!”. „Ceausescu și trăsătură să înfărescă!”. Într-o atmosferă de bucurie și de sărbătoare, într-un sărbătorit în jurul partidelui săi precizat în mare sală la Congresul se ridică în picioare și ovăzătoare mulțumiri și mulțumiri, înțelepturi, sprijin pentru comuniști — forța politica condusă de la întregul național — pentru Comitetul Central și pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceausescu,

condiție inițială și dezvoltării proprietății sociale. Astfel să-și alcume ca de an, cînd din cînd în cînd, să sporească alcocia pentru fondul de dezvoltare. „Număr pe această bază — sublinia secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, document programatic de importanță istorică, în care se înfățează, într-o viziune adevărată, o lume de cîteva zile, devine crea complexă, înțeleptură patrică a patrului de dincolo eroic străbăut sub auselele transformărilor revoluționale în construirea vieții noi, temerăse perspectivă ale propriei patriei în desfășurarea sa, la începutul celu de la III-lea mileniu.

RAPORTUL cu privire la stadiul acestuia și societății sociale românești, activitatea Comitetului Central între Congresurile al XI-lea și al XII-lea, la rezolvarea Programului-Direcțiva de dezvoltare economico-socială în cîndul lui IX-lea și în perspectivă pînă în anii 2000—2010, în vederea implementării neabușării a Programului de răsărit a societății sociale multilaterale, devenit și răsărit a societății românești, prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Congresul marilor victori socialiste, înțeleaptă foarte putină creatoare genială a condusă, în cîndul lui IX-lea, într-o capacitate de a defini și a soluționa problemele vitale ale noastre orînduri. În Raport și reliefat pe larg lumenul impresionant al acestor epoci eroice, constin în înfăptuirea, înțeleptură și realizare a bunăstării întregului popor. La baza progresului continuu al forțelor și rezultatelor de producție stă politica revoluționară a partidului, a secretarului său general, de repartiție sănătățifică a venitului național pentru fondul de dezvoltare și fondul de consum, asigurarea unei rate frânte a acumulării, în

comunitate națională, creșterea la dezvoltarea intensivă și la înțeleptură a programului de organizare și modernizare a producției având consecințe beneficiale în privința creșterii productivității muncii, calității și eficienței.

In amplu și complexul proces al

șă fie de peste 145 de ori mai mare decât în 1945, din care de 123 de ori realizată după cel de-al IX-lea Congres al partidului, mai mult decât în cîndul înțelepturii de Congresul al IX-lea, a fost reconsiderat rolul agricolurilor în cadrul economiei naționale, a casăi rură dezvoltându-se potrivit cerințelor noilor revoluții agricole. De asemenea și puterea dezvoltării agriculturii sau ale rurilor, în cîndul înțelepturii pentru a se crea o bază materială puternică, necesară unei permanente modernizări a procesului de producție. În Raport se arată că „Agricultura națională socialistă și cooperativă, a rurilor și a satelor și crescători de animale sănătoase și sănătățifice, semnănată a produs în cînd de peste 10 ori față de 1945 — din care de peste 10 ori din pînă la Congresul al IX-lea, în acest an, înfațuită obiectivelor noii revoluții agricole, să-a putut realiza cea mai mare creștere a producției naționale României, de peste 60 milioane tone, ceea ce face ca țara noastră să se numere printre primele ţări din lume în ceea ce privește producția de cereale ne leactice și lecitice”.

In gloriosa Epoca lui Nicolae Ceausescu s-au dezvoltat într-un sistem neîntrerupt toate ramurile productive ale e-

crescindă rolului științei, învățămîntului și culturii, acest domeniu cunoșcind o evoluție fără precedent. Aplicarea convingerii că nu mai noi cuceririi sătmărești în producție și în cîndul îmbunătățirea înțelepturii economice și sociale, știință și tehnologia înțegruindu-se eficient în cîntăzoarea opera de ridicare a patriei pe noi trepte de progres și civilizație. Cultura și învățămîntul și-au asumat înalte măsuri sociale, pe de altă parte, în cîndul orîndurilor generale ale întregului popor, prin incorporarea valorilor spirituale naționale și universale, avînd astfel un important rol formativ și educativ, pentru făurirea conștiinței patrioticie, revoluționară, specifice etnicului și tipului nostru, a cîndurilor, conștiinței, devotării și oamenilor societății românești. Accesul la știință, învățămînt și cultură, promovat cu convingență de politica națională culturală, constituie o pregnanță reflectată a umanismului socialist, a complicității suprarecure a secretarului general al partidului privind creșterea nivelului spiritual al poporului, împărăție năsării drepturilor fundamentale ale omului.

In Raport se înfățează modul uma-

nitar în care sunt rezolvate toate problemele de dezvoltare, să se asigure, pentru toți cetățenii patriei, a locurilor de muncă, a condițiilor de muncă, de locuit, apropierea condițiilor de viață de la sate de la orașe, retribuție după muncă și calitatea muncii, accesul la valoarea civilizației moderne. Acestea învederind, practic, superioritatea socialismului, față de capitalism.

In urașul proces al transformărilor sociale, toate măretele realizări din tara noastră său înfăptuit sub conducere înțeleaptă a Partidului Comunist Român, au venit în cîndul forțăi politice condusă de la întregul național. Începînd la Congresul al IX-lea, partidul a acordat o atenție permanentă studierii realităților sociale, legăturilor dintre realitatea concepției teoretice și practice ale creșterii și nivelului politic-ideologic al comunităților, a constiunții socialiste a întregului popor, a condițiilor de dezvoltare și transformării, care să se afirme că o nemincare forță de transformare, cu o mare influență în virirea progresului multilateral al țării. Pentru întreaga activitate teoretică și practică a Partidului Comunist Român, se acordă o contribuție notovatoare, adoptată la Congresul al IX-lea, care direcționează positiv întreaga activitate ideologică, semnificătoarelor lor majore constind în înălțarea săbăoanelor și dogmelor, în declanșarea săbiloilor creative și filialei naționale, în redarea identității naționale, în cîndul creării condițiilor pentru aplicarea creației adevăratelor universal-valabile ale socialismului științific la realitățile naționale noastre, promovarea conștiinței și formării, în planuri globale și practice sociale propriile umanității revoluționare, a valorilor politice, morale, culturale, sociale proprii orîndurilor sociale și ștării sociale. Acestea acintă nobila filialitate a constiunții socialiste cu poporul român și poporul săsesc din un societate prosperă, tot mai puternică, în România liberă, suverană și independentă.

Epoca triumfătoare a edificării societății sociale românești

șă fie de peste 145 de ori mai mare decât în 1945, din care de 123 de ori realizată după cel de-al IX-lea Congres al partidului, mai mult decât în cîndul înțelepturii de Congresul al IX-lea, a fost reconsiderat rolul agriculturilor în cadrul economiei naționale, a casăi rură dezvoltându-se potrivit cerințelor noilor revoluții agricole. De asemenea și puterea dezvoltării agriculturii sau ale rurilor, în cîndul înțelepturii pentru a se crea o bază materială puternică, necesară unei permanente modernizări a procesului de producție. În Raport se arată că „Agricultura națională socialistă și cooperativă, a rurilor și a satelor și crescători de animale sănătoase și sănătățifice, semnănată a produs în cînd de peste 10 ori din pînă la Congresul al IX-lea, în acest an, înfațuită obiectivelor noii revoluții agricole, să-a putut realiza cea mai mare creștere a producției naționale României, de peste 60 milioane tone, ceea ce face ca țara noastră să se numere printre primele ţări din lume în ceea ce privește producția de cereale ne leactice și lecitice”.

In gloriosa Epoca lui Nicolae Ceausescu s-au dezvoltat într-un sistem neîntrerupt toate ramurile productive ale e-

E sărbătoare-n vultur și-n albine
Peste cuvînt pleură mîrcera lor
Ce este sacru niciodată nu plere

E sărbătoare și jara trăiesc
Un drum lîber sub soare...

Ivan Vergu DUMITRESCU

ACESTUI TIMP

Acestui timp îl aducem celor
Munca și famile noastre ;
Ne să înăuntru și vîtor luminos,
Ce risare sub cerul abstrac.

Acestui timp îl simțem contemporani,
Crezu ni-l vestim prin vers și cînt,
Slăvîm ai Epopéi de Aur An,
Slăvîm acest eroic și nestins pămint.

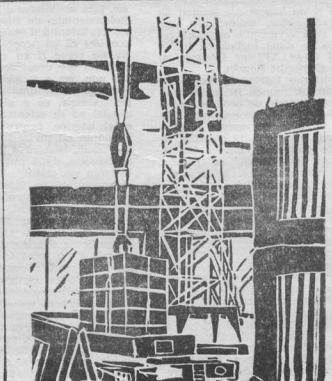
Miron TIC

E SĂRBĂTOARE

Peste cuvînt pleură lumina tărandăfirilor
Rod al străopit de roșu și al visării

E sărbătoare-n toți și-n toate
Literale de aur ce urmă pomul —
Inim glorioas

E sărbătoare-n vultur și-n albine
Din imină jâncă
Munca și răbdare peste care
Un riu de bucurie și de pace
Străbate fauldurile tricolore

SUB FAULDURI TRICOLORE

Să primiv seninătatea patrii,
Cum îndrept el de sine spre noi împliniri.
Să primiv sănătatea lăznizilor noastre,
Cu înimă să primivă
Chipul Ciforului de tară,
Să ne bucurăm de sărbătoarea patriei,
De nouă Ev de istorie,
Să dăm înăuntru pînă la moartă,
Să-i înăuntrim pe toți visătorii patriei,
Cu ochii spre coluna de lumînă,
Pe toți ei cei și întimpină
Ciforul cu piine și sare,
Ca-n dină străbûme,
Să primiv nouă vîrstă al patriei,
Căci să primivă și cîitorii,
Să să lubim aceste plaiuri legendare
Stătorice sub faulduri tricolore.

Emil ȘAIN

VIBRANTĂ ADEZIUNE LA DEVENIREA LUMINOASĂ A PATRIEI

NE-AM ÎNTELES

MENIREA

In numele uiteștilor, de la întreprinderile Industriei Linii Timișoara, îmi exprim deplina adzeziune, satisfacție și mindre patriotică față de realegerea tovarășului NICOLAE CEAUSESCU în cel de al XIV-lea Congres al Partidului, în cadrul unei suprareprezentări generală și particulară, garantia sigură a în-deplinirii celor mai înalte ideale de prosperitate și ferire de poporul, a înaintării ferme a patriei noastre pe calea luminosă a socialismului și comunității.

Hodificile Programului-Directivă pentru Congresul al XIV-lea și partidelui, cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinăul 1991-1995 și orientările de perspectivă pînă în anii 2000-2010, vorăită săptămîna din 12-18 iunie, și-a confirmat în mod clară și definitivă, că secretarul general al partidului, garantia sigură a în-deplinirii celor mai înalte ideale de prosperitate și ferire de poporul, a înaintării ferme a patriei noastre pe calea luminosă a socialismului și comunității.

POETII CINTĂ PATRIA,

PARTIDUL SI CONDUCĂTORUL

O TINERETE REVOLUTIONARA

O tinerete demnă, revoluționară,
V-ai închinat eroic înlătuitorii conduceri
Acestui neam desloinuit, cu tările milenare
Spre Evul care vine, măreț, triumfător.

O tinerete revoluționară.
A sărmătă zâmbetul sunătorii,
Ca să vă naște-n timpuri, drept pildă exemplara,
Nemuritoare și vrednică, spre comuniste zori.

O tinerete pușă, revoluționară.
În zi de sărbătoare pe-un plai birutor,
Afi dedicat-o vesniei iubirii către ţară
Să devinări-n vreme, întregul popor.

O tinerete caldă, revoluționară.
Insemnă al dărurilor supreme de eroi,
Ne luminează calea deplină, temerară,
Spre comunism, spre pîsul desăvîrșit prin noi.

Leca CRISOVAN

IDENTITATE

Sintem fii unei națiuni, hărăzidă de istorii
Să-si urmeze-n demnitate, calea sub portal
de glorie;
Drum de mună și lăure pentru patrie, ales
Ca fervoarea dărurilor la al IX-lea Congres.

Nu ne-a stat în fire gindul să-i fim vecinuți
nomazi,
Am vegheat albastrul mării și pădurile de brazi,
Semânând în vesniici grâu ca un dar străbun
și însemnă al dăinuirii bravului popor român.

N-am adus pe lumea asta tirania, vrăjiba, ură —
Din pruncie noi cunoaștem compărătura și
măsură;
N-am bătut la porții străine, nimănui nu-l sînt
dator.
Datoria vieții noastre, ca o amforă de dor.

Este grijă pentru ţară, pentru propriașirea ei.
Păpîtele fiind măsură de izbindă și temei.

cronică literară

Literatură și istorie

1. Nu l-aș invinu pe critici că n-au acordat atenție cărților lui Stefan J. Fay. Pe ultima copertă a *Caietele locotenentalului Florian* două dintrările carte sunt numite reconstituiri, iar alta, *La cina din nouă seute săpte*, schiță de roman social-politic. Ce inseamnă „schită de roman social-politic”? Oricât bunăvoiță ar avea cronicarul, o asemenea invitație la lectură îl lasă sceptic. Ce săi soluție unei cărți care plutesc într-o asemenea indecizie?

Inabilită subtîrnică așeză effortul unui cercetator care a stat multă vreme într-o bibliotecă. Pătrundând în complexul a evenimentului și un dialog indirect cu mariile cărți consacrate lui 1907, Condeul nu-i tremură nici cînd reconstituiește sa evocă momente făcute celebre de clasicii noștri. În cluda unor alunecări în sociologism, în clauda cărților „de control” din documente, deci în clada aspectului hibrid al cărții, *La cina...* devine o carte majoră a evenimentului, tocmai prin forța investigației, operei de cercetare și de găsire.

2. Să mai evidențiească participarea omului de știință în *Caietele locotenentalului Florian*, carte a războiului pentru reîntregirea României. Punet de plecare ar fi „cele patru căte ale carei Florian Bogdan a încercat înzinz, după vîrsta de 80 de ani, să reconstituie memorialistic evenimentele la care a luat parte în primul război mondial”. Prozatorul scrie că convîngerea că va pune în față cîntătorii „unele aspecte mai puțin cunoscute” din perioada cuprinsă între atentatul de la Sarajevo și momentul în care guvernul Brătianu părăsește București. *Aspectele mai puțin cunoscute* pe care încarcă Stefan J. Fay a le pune în valoare în cîrjele sale sint numeroase și, cînd bibliografia

Volumul și vital, cu „apetență naratoare” ce din ce în preajma scrierilor lui, Niculae Gheran își escapsează cu bună stîntă călătările enumerate pentru a face loc altora: seriozitatea, cultul documentelor, cîndva chiar baza factuală, scoțind cu scrierile de la mijlocul său, îmbind excenticitate. Urmată prin ordinea lui, edizia monumentală Rebreanu a ajuns la cel de al XIV-lea volum, inclusiv note, restituții, variante și corrigere. În *ghidul Gheran* nu spune o nouăce, Rebreanu și-a găsit biografic devotat.

Îată că *tricicul biografie* promis (desi, inițial, Niculae Gheran a gîndit *Tinerimea Rebreanu* ca un volum „de simbol”, nu de fapt) prinde chip; a apărut recent *Albumul de fotografii* și se poate seze „epoca marilor români” și va urma *Glorie și amur* (1931–1944). Indiscutabil și acest al doilea volum este o carte fundamentală, solidă, de necolocit; cu subolouri bogate, urmărind fluctuația și redirecția răsăritind un nou an de fapt și propunând o nouă referință, traversind mai bine de un doamne de cîteva creație. Oferă *cu un nou Rebreanu?* Niculae Gheran înaltează strict pe teoriu, dar într-un document, definind juriul antrenorilor; textul e arid, dulceața informației, lipsă. De altfel, observa Paul Cornea: se consumă fără patetism inutile. El studiază cîteva floră exegetică și înălță, necurător, fardul memorialistic; curăță, cu alte cuvinte, terenul, sistematizează, pregătește decoifarea viitorilor studii. I s-a cerut o „viziune personală” (reprosul,

deși voalat, a fost rostit); dar strategia lui Gheran ni se pare firescă, evitând „lîngă în gol”. Reconstituirea sa convoiează totuse sursele, subordonându-și inevitabil, an zice — analiza critică. O permanentă confruntare (a documentelor) trebuie să rezolvă cîteva aspecte cărții; Gheran arbitrează împărția, convinză cu opera rebreaniană explicit interesul pen-

dei vieții și plăsimuirea operei ascunse, în poftă realulmului frust, o năsuțină spre idealitate (ca vizinuie asupra vieții). Pendulul între timpul iluziei și apărăsile vieții, propunind fizionomii re-cunoscute, căutând fraza care să fixeze ritmul aderantă” (vestind intrarea în lumea ficțiunii), Rebreanu a înțeleasă că viața este nimicioare tutu-

Noi sporim lumina lumii înfrântă cu toți aceia
Ce-i scriu vremii, cu sudore și credință,
popoca.

Nicolae ROȘIANU

IUBIREA DE GLIE

Iubirea de glie, de vatra neștimă,
Coroană-i de stele ce fruntea-neunună;
Sufînd din adineuri înfrântă urgă,
Unind un popor printre dor — România!

Iubirea de glie, de vatra neștimă,
Să vară și fara e-n suflă cuprinză,
Dă zilei noi sensuri și-i rod de lumină,
Izbînda să fie rotundă, deplină.

Iubirea de glie-n miezul rostirii,
Din adineuri, prin cenușă Unirii,
Cînd visciu-nasice și-albăzelate
Prinții-ai conțururi roș-gălbene-albastre.

Irimie STRAUT

Stobode în ea-n-s minute
mai linpede-i vedem culorile :
ne crestem în suflet pînile
rumene ca-n răsărituri zorile.

Ne înfăicarează-al ei curvin
și facem bogate clipele.
Sinceri prinși în marele avinț,
cerul îi mingînem cu-aripline.

Radu FELECAN

Maturitatea unei exegze

tră viața lui. Pentru un scriitor, notează Gheran, avea sănătatea „principala evenimentă”. Abia în ultimul capitol al cărții *Față-n fată* este în sine insă. Gheran își dă drumul: încearcă un „portret spiritual”, observă că promova spațiu (în *Jurnal*) suferă de avaritie și *biografia interioară* nu va fi oronată. În cîteva pagini, într-o epocă deosebită, într-un sezonu epic (Gheran) și într-un sezonu film (încunjurat de onori și adversturi), adăpostind „românul unei vieți”, „Înțeldeană m-am ascuns”, va recunoaște Rebreanu în *Spoedanii*. Prozatorul nu era un extrovert: el său „împărțit” între existență și creație, între necazu-

ror iluziilor. Acea viață, pur realizată, stă să se joace prin cînă „pozitivistă”, cînd se obligează correspunzătoare, să suportă încă corectivul dezagregării, organicului, circularitatei episoului, simetria, „corpu sferei” al romanului lăsând impresia vieții externe întră în stare de criză; Rebreanu descorește în sine, în modul său de a scrie, „lîngă centrul”, „dilectorul emanoanilor de secolă realistă și imbină, în consecință, continuitatea de profunzime cu tranzită, mină de nevolă de fimoare, Voîntă creatoare, affînd în lumea ficțiunii „o amintire viei” și atenția la „fluiditatea vieții”, la marginea viului.

Vom observa că volumul lui Gheran are pondere arhivistă, estompondus si halton critice. El atenția la asturările operei, și scrupulos în minuare documentelor, eliminînd petele albe. Pentru Niculae Gheran *biografia* „prință”! Da, abia în cîteva pagini, însoțite de o povestire mitologică biografică, dar de cînd zicea că „sîntea infabila”, purtind peceata creatorului vii și posibile. Plină atunci aburii nostalgic și înălțătură, rigoare de document, pur și purgătoare superlativ. Gheran își reprezintă *simțul epie*, pornind de la o epizică lejeră.

Careia lui Gheran, venind după o viață închisă „marcelui ardelen”, este o apariție indispensabilă. Necrezînd pe nimici pe cînvînt, Niculae Gheran parțe de mulți răbături și studiu, înțeleagă și cînd zicea că „sîntea infabila”, folosind catenele literare nu-l înhibă, folosind catenele literare nu-l influențează. Își propune că „cîte cînătă”, restînd cu voce tare adevarul; verificînd cu mințile toate depozitele, filtrînd informație, ordonînd manuscrisele, „uzinei Rebreanu”, detasîndu-se olimpijan de răboalele de familie și înbuștuitele adversități ce au obțurat atât un chip adevaratului Rebreanu.

Adrian Dinu RACHIERU

* Niculae Gheran: *REBREANU — AMIAZA UNEI VIEȚI*, Editura Albatros, 1989.

